

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 15.

V Mariboru, dne 11. aprila 1901.

Tečaj XXXV.

Občinske volitve.

Mislili smo že, da se nam za občinske volitve ne bo več treba toliko brigati, kakor nekdanj, ker se je pač malokje bati, da bi občinska uprava prišla v nemškutarske roke. Žal, da temu ni tako! Nemškutarstvo je zadnji čas začelo zopet drzneje dvigati svojo glavo ter se ozirati po plenu. Posebno v mariborskem, ptujskem in ljutomerskem glavarstvu so se razmere znatno spremenile in sicer za nas na slabše. Čeprav po nekaterih krajih v teh treh glavarstvih narodna zavest še vedno veselo napreduje, toda splošno pa nazaduje. To je dejstvo, ki se ne da utajiti in katerega si ne smemo prikrivati. Težko, da bi si letos kje pri občinskih volitvah pridobili kak nov občinski zastop, pač pa je že danes gotovo, da bomo nekatere občine izgubili.

Velike važnosti je, da so občine v rokah zavednih katoliških slovenskih mož. Od tega ni morda samo odvisno, ali potem županstvo nemški ali slovenski uraduje, ali ima nemški ali slovenski pečat, od tega, v katerih rokah je občina, so odvisne še tudi druge imenitne in važne reči.

Občinski zastop oskrbuje občinsko premoženje. Vsakemu si je treba dobro premisliti, komu bo poveril to premoženje, ali katoliškimi slovenskimi možem ali pa brezbožnim nemškutarjem. Le pogledjmo si nemškutarske vrste! Kaki ljudje so med njimi? Po največ — seveda pripoznavamo tudi izjeme — so to ljudje, ki

rajsi sedevajo po krčmah nego pa opravljajo svoja kmetijska opravila, ljudje, ki so imeli že večkrat priliko, spoznati se z kazenskimi sodniki, ljudje, ki glas svoje vesti mamijo z opojnimi pijačami, in imajo le jedno prednost, to je zgovornost in gostobesednost. Po tej lastnosti pa se dajo premnogi tudi iz katoliško-narodnih vrst zapeljati. Ker nemškutarji znajo mnogo govoriti in kričati, mislijo nekateri, da tudi mnogo vedó, da so pametni in razumni, čeprav je gostobesednost le znamenje površnega mišljenja in plitve znanosti. Kdor trezno in razumno misli, pa bo vedel, da se ljudje sodijo ne po besedah, ampak po dejanjih. In taki gotovo ne bo volil v občinski zastop mož, ki so se izneverili svojemu narodu, a prepogosto tudi vsled svojega življenja niso na najboljšem glasu. Brez skrbi pa lahko voli vsakdo značajne in verne slovenske može, kateri mu bodo brez dvoma najvestneje oskrbovali občinsko premoženje.

Občinski odbori, oziroma predstojniki imajo uplivno besedo pri krčmarski obrti. Glavarstva se povprašujejo pri njih, kadar se ustanovijo nove krčme ali kadar se jim da koncesija za novo pijačo, n. pr. kadar se daje pravica za žganjetoč. Občinski predstojniki imajo tudi odločilno besedo, kadar prosijo za ples, za prekoračenje policijske ure itd. Kdo bo boljše upravljal te važne pravice, ali nemškutarski občinski odbor ali pa odbor, v katerem sedijo pošteni, verni in zavedni slovenski kmetje? Kdor ima zdrave možgane, bo vedel sam prav odgovoriti.

Občinski odbori so velikega pomena za okrajne zdravstvene odbore, kateri sestavljajo terno okrožnih sodnikov. Okrajni zdravstveni odbori so sestavljeni iz voljenih odposlancev iz različnih občin. Zgodilo se je že, da so okrajni zdravstveni odbori predlagali za okrožne zdravnike može, ki niso niti jezika zmožni, v katerem bi naj občevali z bolniki. Od takega zdravnika ima okraj pač malo haska, a plačati ga mora prav pošteno.

Dalekosežne važnosti so tudi občinski zastopi za okrajne zastope, kakor jih imamo pri nas na Štajarskem. V tretji skupščini je namreč vsak župan tudi volilec, in ž njim po številu občinarjev še eden ali več mož, katere izbere odbor. Na sestavo okrajnega zastopa imajo torej občine veliko upliva. In vsled velikih nalog, ki jih imajo okrajni zastopi, pač tudi v tem oziru ne sme biti vseeno, ali sedijo v okrajnem zastopu može, katerim lahko kmet zaupa, ali pa može, na katere imajo upliv kmetom ne preveč naklonjeni nemški mestjani in tržani.

Občinske volitve se vršijo, lahko bi rekli neprenehoma zdaj tukaj zdaj tam. V prihodnjem času bo več občinskih volitev v ljutomerskem, ptujskem in mariborskem glavarstvu. Da se obrača na te volitve več pozornosti, zaradi tega smo napisali današnje vrstice.

Listek.

Zgodilo se je

Pripoveduje A. Dr.

Izginili so iz naših krajev tihotapei in kontrabanti, iz njimi pa večidel tudi njih dvomljiva slava, in le tuintam ob dolgočasnih zimskih večerih spomni se še kak stari oče njihovih pogumnih in nevarnih potov, ob katerih je mnogoteremu financerjeva sovrážna svinčenka na veke ugasila strastno pohlepnost po nepoštenem dobičku. V nekem sorodstvu ž njimi so lovski tatje. Njih potuhnjeno junaštvo cveti več ali manj dosihdob, seveda bolj na skrivnem, kajti njim ni za posvetno pohvalo in čast. Postave brez uspeha zasledujejo in kaznujejo te zvite ptiče, ki se znajo poskriti še tako paznemu čuvaju in ki vedó uporabiti vsak ugoden trenutek. Neokretnost »nedeljskih lovcev«, ki na lovu s puško ravnaajo, kakor bi imeli motovilo v roki in ki zadenejo k večjemu psa ali gobja, je lovskim tatom le v zbadljivo zasmeševanje. Bistro oko in zanesljiva roka lovskega tatu pa redkokdaj zgreši, puška mu je zvesta pomagačica in on navadno mojster strelec. Dokler še bode kak zajec muzal po svetu v neprestanem strahu za svoje življenje,

in dokler lov ostane le kratkočasna pravica bogatinov, bode cvetela tudi obrt lovskih tatov. Saj si lovski tat svojega postopanja ne šteje v greh, misleč, tudi meni je všeč pečenkin vonj, in samogoltni grajšček zajcev vendar ni cepil, da bi si za svoj trud smel ustvariti izključno pravico do lova.

Naš Lenta, katerega vam že poprej priporočam v milosrčno pomilovanje, bil je cvet pristnega lovskega tatu in vrhutega prijatelj dobrodišeče zajčevine. Zraven pa je vtaknil tudi marsikateri belič v svoj žep za zajčevo dlako. Kakor bi se bilo še-le včeraj dogodilo, tako živo se mi je v spomin utisnila nesrečna osoda mojega znanca Lenta.

Še ni bil za vojaka zrel, brisal si je še, rekel bi, ostanke mleka po obradku, da napravi dostojen prostor mahu, ki se pozneje po mnogih skrbih prestvari v ponosne mostače, a vendar puško je znal sukati kakor nemara vsak zaprisežen lovec. Mnogoteri večer, da, včasih dolgo v noč pri mesečini je prežal ob gozdnem robu, čakajoč ugodnega trenutka. S praznimi rokami vrniti se domov, ni mu bilo volje. Vedel je tudi za razne vraže za svoj »šport«, dasiravno je »črno šolo« poznal le po imenu. Na tihem je namreč »panal« smodnik za svojo rabo; nasipal ga je verno v testo, zavil ter porinil k ognju. Tako zahlupnjen smodnik baje ne poka, in

to je gotovo jako važna in koristna iznajdba za lovske tate.

V okolici, kjer je Lenta imel svoje okrožje, životarilo je sicer v vednem strahu za revno življenje povsod dosti strahopetnih dolgoušnikov, pa najraje so se zbirali k svojim junaškim sejам in pogovorom v gozdu stran vasi. Oh, tam jih je bilo, da bi jih lahko brez truda s kapo ubijal. To je naš Lenta tudi izvohal. Toda — nekaj mu je motilo to srečno zavest. Pred leti je v teh krajih strela zadela drvarja. Šel je nekoč v divji nevihti po svojem opravku in ob tej priliki usmrtila ga je strela. Sedaj pa natihome ljudje govore, da se ondi prikazuje neka pošast. In res, tudi Lenta je že pri svetlobi lune zapazil nekaj čudnega. Najprej se vzdigne iz struge v beli halji odeta prikazen, polagoma, leno se vleče k drevesu, pri katerem je bil drvar zadet. Nekoliko postoji in zgine. Lento prešinja strah in groza po vseh njegovih grešnih kosteh, kadar samo že sliši pripovedovati od duhov, več in besov! Ne hodil bi več na to mesto, toda ti dolgoušesni strahopetneži ga ne puste pri miru.

Kaj šmenta! Bom se pa s kom pogovoril, misli si. V vasi je stari Matevž, ta je že marsikateremu dobro svetoval in včasih tudi pravo zadel. Veliko je na svetu skusil, iz svojega življenja vé pripovedovati dovolj

Politični ogled.

Državni zbor bo sklican zopet na dan 18. aprila. Poslanci in njih glasila so navdušena za to, da državni zbor tudi v bodoče dela. Toda razmere med različnimi strankami in med vlado so tako napete, da se mašinerija državnega zbora lahko pri najmanjšem dogodku ustavi. Slovani si nikakor ne morejo želeti, da se državni zbor odstrani, ker višje uradništvo, ki bi potem imeli vso vlado v rokah, nam Slovanom ni naklonjeno. Pa tudi kmet bi ne imel nič dobrega, kajti visoki gospodje ne poznajo kmetijskih potreb niti se zanje zanimajo.

Delegacije se snidejo dne 16. maja. Takrat se bo torej zopet prekinilo zborovanje državnega zbora, menda do jeseni.

Prusaki duh se tako širi po Avstriji, da so se s to prikaznijo začeli baviti že tudi izvenavstrijski listi. Francoski listi jako pazno opazujejo vsaki korak naših Prusakov. Samoumevno je, da Francozom ne bi bilo ljubo, ako bi se pruska država raztezala doli do Adrije. Tudi italijanski listi so začeli obračati več pozornosti prusakemu gibanju v Avstriji. Mnogi Slovenci pa so tako slepi, da se kar z navdušenjem oprijemajo nemškega jezika in da v vsem ubogajo prusake po naših mestih in trgih.

Mladočeška stranka je imela shod zaupnih mož, na katerem se je sklenilo, da se pusti državnim poslancem politika prostih rok, to se pravi, oni naj na Dunaju sami po lastnem preudarku postopajo. Zaupniki jih torej ne silijo v obstrukcijo, in več ko verjetno je, da Mladočehi v državnem zboru ne bodo kar zlahka začeli z obstrukcijo.

Proti poljskemu klubu se je začela med Poljaki velika gonja zaradi tega, ker se mu ni posrečilo doseči podržavljenja poljske gimnazije v Tešinu. Radikalni poslanci prirejajo shod za shodom, na katerih volilci zahtevajo podržavljenje tešinske gimnazije in obsojajo vladi prijazno držanje poljskega kluba.

Rusija in mandžurska pogodba. Veliko se je ugibalo, ali je Kitajska podpisala mandžursko pogodbo ali ne. Vsled te pogodbe bi dobila Ruska velik upliv na mandžurske pokrajine. Sedaj izjavlja neki ruski vladni list, da Kitajska pogodbe ni podpisala vsled velikanskega pritiska od strani drugih dežel. Če ne bo Rusija danes dosegla svojih namenov z Mandžurijo, pa bo jih jutri, Rusija ima vstrajno politiko.

Kako delajo na Pruskem za verno ljudsko šolo. V pruskem deželnem zboru

je naučni minister Studt strogo poudarjal, da mora imeti ljudska šola izrečno verno značaj. Drugi minister pl. Miguel je zopet strogo obsojal, da se najdejo med učiteljskimi krogi hujskači, ter da se širijo med učitelji nevarni, brezverski in puntarski članki; s takim početjem si škoduje celi stan najbolj sam ter daje otrokom slabi vzgled. Najbolj pa je osupnila liberalni svet izjava nemškega cesarja sama, katero je s posebnim poudarkom izrazil pl. Krocher-ju, predsedniku pruske zbornice. Z ozirom na znani napad na cesarja v Bremskem mestu je namreč rekel cesar, da opazuje od dne do dne večjo razdivjanost med mladino, od dne do dne bolj gineva spoštljivost do predpostavljenih; temu nasproti morajo vsi delovati, a izdalo prej ne bo, dokler ne spravimo šole v pravi verski tir. Tako na Nemškem, na Pruskem, v pruski zbornici! Kaj pa mislijo naši liberalci? — Protestanti se potegujejo za versko šolo; kaj mislijo o tem naši katoliški politiki?

Vodjo filipinskih ustašev Aquinalda so ujeli, ne sicer v prostem boju, ampak zahrbtno, z grdo izdajo. Črne izdajalske duše so se ponudile Aquinaldu, da mu vjamejo severnoameriškega generala Funstona in njegovo spremstvo. To se je zgodilo, a ko je prišel Aquinalda gledat ujetih žrtev, ujeli so njega. Vkljub temu še bo trajal boj na Filipinah naprej.

Dopisi.

Iz Zavrča. Malokedaj dobi menda urednik »Slovenskega Gospodarja« iz našega kraja dopis, a zdi se potrebno, da vendar nekoliko pogledamo v našo faro. Z velikim začudenjem opazujemo, da se tudi v naš kraj vriva in razširja nemškutarski »Štajerc«. Ni skoraj da bi verjel, da so se dali mnogi naši doslej pošteni in zvesti možje zapeljati v posilinemški tabor. Pa kar je res, je res. Priznati moramo, da kateri bi lahko veliko koristili domovini in imajo zmoglosti za to, tisti kar tiho sedijo in njih srce je menda okamenelo, da se njim ne smili rod, ki se pogrezuje in oddaljuje zmiraj bolj in bolj od prapora, na katerem se blišči geslo: »Vse za vero, dom, cesarja.« Naše ljudstvo rado čita, a kaj mu pomaga, če prebira same umazane in veri in narodu nasprotno knjige in časopise. In tak časopis je ravno »Štajerc.« Priznati moramo, da ga veliko ljudi prebira, posebno veliko takih, ki prej niso nikdar ali le mimogrede pogledali v kak časnik. In to so večinoma taki

ljudje, ki ne znajo ceniti ne svoje narodnosti, ne svojega milega maternega jezika; ki bi pri glažku »hudičeve vode« prodali vse, kar je nam drago in pošteno. Zato pa naj skrbi vsak domoljub, vsak naročnik »Slovenskega Gospodarja«, da pridobi kolikor mogoče veliko naročnikov na »Sloven. Gospodarja«, da vsak tak naročnik posojuje takim, ki ga nimajo naročenega, ali niso v stanu si ga naročiti. Torej vi slovenski možje in fanti, ki ste z menoj enakega slovenskega prepričanja, ne naročujte si slabih listov, posebno takih ne, ki so nam sovražni, in nam le hudo želijo. Oklenimo se torej naše mile slovenske domovine in držimo se trdno našega gesla »Vse za vero, dom, cesarja.« Živeli Slovenci, živela katoliška slovenska stvar, to želi priprosto

Zavrčki fant.

Sv. Rupert v Slov. gor. (Vrlemu možu v spomin.) Mej tem ko so se razlegali mogočni strelji po vseh Slov. goricah na Velikonočno nedeljo, ter je bilo vse radostno in veselo, vil se je iz prelepe vasi Gočove ganljiv in dolg mrtvaški spreved proti župni cerkvi sv. Ruperta. Raz obrazov nepregledne vrste pogrebcev bral si žalost in otožnost, ki je jasno pričala, kako globoko, zevajočo rano jim je zadala nemila smrt. In kdo ne bi žaloval, ko je pa vendar umrl eden najboljših mož lenartskega okraja, mož plemenitega, čistega, kremenitega značaja Karol Pečovnik, veleposestnik v Gočovi. Da ga je ljubil in čislal vsakdo, pričal je velikanski pogreb, kakoršnih vidijo redkokdaj Slovenske gorice. Razven domačih duhovnikov so bili navzoči tudi benediški kaplan, kot poseben prijatelj rankega. Polnoštevilno je bilo zastopano domače učiteljstvo, okrajni zastop, okrajna hranilnica, lenartska in trojiška slovenska posojilnica in mnogo odličnih prijateljev od Sv. Lenarta, Trojice, Bolfenka in Benedikta. Na grobu so mu zapeli domači duhovniki in učitelji ginljivo žalostinko, nagrobnično predragemu ranjemu pa so pretresljivo govorili benediški kaplan Fr. Mursič. Pač nobeno oko ni ostalo suho. Možem in gospodom, otrokom in odraslim, vsem je do srca segalo ginljivo slovo. Ne morem si kaj, da bi ne omenil le nekaj zrnec iz nagrobne govora. Ranjki Karol Pečovnik, omenja govornik, je bil veren, vzgleden katoličan, da malo takih. Čudovito natanko in skrbno je spolnoval svoje krščanske dolžnosti. Za čast Božjo in za katoliško cerkev je bil ves vnet in goreč. Pokojnik je bil zvest sin slovenskega naroda, jeklen, neupogljiv in vrl narodnjak, glavni steber narodnosti lenartskega okraja že od nekdaj. V boju za narodne

čudnih dogodkov, a ljudje ga vendar le včas sumničijo, češ, da si je Matevž to ali ono izmislil.

Torej k temu se je neki večer zaupljivo obrnil naš junak. In ko mu je skrivnostno potožil svojo stisko, si Matevž po svoji navadi, kadar je mislil kaj posebno važnega povedati, najpoprej odkašlje, potem pa po kratkem molku resno podučuje Lenteka:

»Hm! fant, to je brez dvoma duh rajnega drvarja. On nima v večnosti pokoja, dokler ga niko ne reši, in ker se posebno tebi prikazuje, glej, ravno od tebe čaka rešitve. Imel sem bukve. V teh so bili prilični »žegni«, strašno močni. Škoda jih, da so mi prišle v zgubo. Najbrž jih je »moja« zanesla h gospodu fajmoštru, ko so svoje dni raz prižnico povedali, da vse, kar je v enakih bukvah, ni res, ampak bedasto, nemumno in celo greh verovati, in kjer še imajo take bukve, naj jih oddajo v farovž. Pa je vendar vse nebeška resnica, in ko bi se tudi na glavo postavili, meni te vere ne bodo vzeli. No, v teh bukvah je bil tudi žegen za tvoj slučaj. Dobro se ga še spominjam, saj sem znal te zlate bukvice brez mala cele iz »fraj« glave. Torej pazi, kako moraš s tem žegnem ravnati, da pomagaš onemu duhu. Ko se ti zopet prikaže, hipoma primi z zobmi za gumbo na svojem oprsniku — z roko si

smeš pomagati. Samoobsebi se vé, da moraš oprsnik imeti in na njem vsaj eno gumbo. To moraš grizti, dočim z desno nogo napravljáš na tleh trikrat križ in molíš zmiraj sledeče »močne in svete« besede: Čere — mere — čačere! Ko gumbo odgrizeš, izpluj jo čez glavo za sebe. Kadar vse to izvršiš, je duh rešen, in ti imaš veliko zasluženje pred Bogom. Se vé, da se bo rešeni duh tebi že znal kedaj hvaležnega skazati.«

Lenta je ves čas sleherni besedico pazno na uho vlek, in dasiravno se mu je marsikaj čudno, da težavno zdelo, zlasti gumbo grizti, vendar si ni upal dvomiti. Stari Matevž je imel še dokaj ugleda pri priprostih in praznovernih ljudeh. Da bi pa ne pozabil med tem onih svetih in močnih besed, si jih je na tihem večkrat ponavljal ter skrivnostno šepetal: »Čere, mere, čačere!

Nedolgo potem je zopet zašel v znani nam gozd, in kaj, čuda! — duh se znovič javi. V prvem trenutku se je zbal, sreča, da vsaj žegna ni pozabil. Kmalu se ojunaci, začne odgrizavati gumbo in ravno misli z nogo delati križe, ko duh predenj skoči ter zagrmí: »Presneti pesjedlakec! Tri sto medvedov, da si mi enkrat vendar prišel v pest, dolgo si se mi znal izvijati« donel je grozoviti glas grajskega čuvaja. »Puško sem in hajdi z menoj k županu, tri sto medvedov!«

Prestrašen Lenta v prvem trenutku nič drugega ni mislil, nego da je oni duh planil nanj. Še-le po potu se je vzdramil ter spoznal žalostni položaj, iz katerega ga ni mogel rešiti noben, še tako močen žegen.

Malo pozneje pa je v zaporu premišljeval svojo nesrečo in se pokoril za svoje lovske skomine. Ko pa se je bližalo novačenje — tudi za njega — in vojaška komisija le prerada jemlje enake preskušene strelce, se je naš junak vojaščine zbal in nekaj tednov pred nabiranjem je zginil kakor kafa, nikjer ni bilo o njem ne duha ne sluha. Še-le pozneje je pisal znancem iz Amerike, kamor je bil izfrknil. Se vé, da se duh ubitega drvarja najbrž še dozda žalostno potepa po gozdu in čaka odrešenja — zastonj! — ni ga več Lenteka blizo, ta je bil še upanje zanj.

Lenta pa je v Ameriki ves srečen. Ondi ima prost lov, celo medvede sme streljati in loviti divje konje, v »žegne« pa in v duhove več ne veruje, in to od tistihmal, ko se je pri onem »močnem žegnu« tako neprijetno ponesrečil.

pravice je vedno stal v prvih vrstah. Nasprotnikov se ni bal, pač pa so se njega bali nasprotniki, a vendar visoko spoštovali. 18 let je bil odbornik okrajnega zastopa in hranilnice, kateri je celo nekaj let bil ravnatelj. Pri vseh narodnih podjetjih, zavodih, društvih je bil povsod med prvimi. In deloval je v tem tako mirno in modro, da smo ga vsi občudovali. Držal se je docela Slomševkovih besed: »Za narod malo govoriti, veliko delati in vse pretrpeti.« Kje tak je še med nami? Bil je nadalje najboljši oče svoji družini. 26 let sta s preblago ženo živela v prelepi edinosti in krščanski ljubezni. Nad vse velika, celo čudovita je bila njegova skrb za drage otročiče. Najstarejšo hčer je dal k šolskim sestrar. S kakim veseljem je hitel na Dunaj, ko je bila hčerka preoblečena. Sedaj je v Sarajevu kot izgledna šolska sestra Starejšega sina pa je dal v gimnazijo, katere je dovršil pet razredov, potem pa prestopil v samostan k kapucinom in drugo leto bo imel novo sv. mašo. O, kako se je tega veselil skrbni oče! Vse je že pripravil. In kako milo je bilo videti mladega sina ob preranem grobu predragega očeta! Troje ostalih otrok je ranjki tudi izredil v strahu Božjem. Še sosedje je vedno živel v najlepši edinosti. Sploh je bil mirnega, blagega, spravljivega značaja, bil je v resnici mož, cel mož, popolen mož! Kje tak je še med nami, kot on, ki spi v prezgodnji groba jami? Srce nam je krvavelo žalosti med ginljivo nagrobnico, a govornik nas je potolažil kažoč na vstalega Odrašenika, ki je premagal smrt ter nam zapustil sladko upanje prihodnega našega vstajenja, ko se bomo zopet z ranjimi veselo pozdravili, češ

„Saj križ nam sveti govori,
Da vidmo se nad zvezdami.“

Od Sv. Trojice v Slov. gor. V št. 12 »Slov. Gospodarja« smo poročali o novem zdravniku, da ne zna slovenski ter da Trojičarji delajo na vse kriplje, da ostane stalno v njih sredini. Tržki občinski predstojnik je povabil vse okoliške župane k posvetovanju. Kako oblastno se vede naš Golob! Okoliški župani pridejo, pa ne vsi. Dva se nista zmenila za Goloba. Začetkom hvali sklicevalca novega nemškega zdravnika. Zatem prebere navzočim dopis »Slov. Gospodarja« zoper novega zdravnika, češ kaka krivica se mu godi. Sedaj se le Golob razodene svoje srčne želje: občine naj povišajo občinske doklade za 1% v prid novemu zdravniku. Prične se glasovanje. »No, dovolite Vi, župan občine Treh kraljev?« vpraša Golob. »Nikdar ne,« odvrne vrli Živko, »zdravnika, ki ga ne razumem, naj bi še plačeval?« »Ste se menda »Slov. Gospodarja« vstrašili,« nadaljuje Golob. »Ne, temveč mi že itak plačujemo zdravnika, ki je pri Sv. Lenartu,« odgovori mu Živko. »Kaj pa Vi?« vpraša Golob župana občine Trotkova. »Jaz pa „glih“ tako ne dovolim.« Reče in odide odločni Šiško trotkovski; za njim jo pobere tudi trikraljski predstojnik. »Vi pa boste vendar dovolili, gospod Elbl,« poskusi Golob tretjič svojo srečo pri županu občine Sv. Benedikt. Oj, kako ste se vendar vrezali, gospod Golob! Elbl, mož stare korenine, narodnjak od pet do glave, že 16 let župan, on naj bi kaj takega storil? Modri ste sicer, toda Elbl je modrejši; zato Vam je tudi modro hrbet obrnil in odšel! Tako jo je skupil Golob pri županih župnije sv. Benedikta. Najmodrejši pa je gotovo storil župan iz Porčiča, ki niti prišel ni. Dobro ste se držali, vrli župani!

Slovenski zdravniki, kje ste? V Slovenskih goricah so letos zaporedoma umrli trije zdravniki: pri Sv. Trojici, Sv. Lenartu in Sv. Juriju ob Ščavnici. Kako imenitna mesta za slovenske zdravnike! Čujte! Naše slovensko ljudstvo mora zahajati k zdravnikom, ki je razumejo, v Radgono, Ljutomer, Ptuj, Maribor; torej iz središča Slovenskih goric mora hoditi k zdravnikom in pónje na skrajne meje! Pri Sv. Trojici se je že naselil nemški zdravnik, a ljudstvo ga ne razume.

Sicer ima že »inštruktorja« v slovenščini, a prosim Vas, kedaj se nauči pristen Nemec slovenski? In ravno zdravnik mora popolnoma znati jezik bolnikov! Ako se naseli pri Sv. Trojici slovenski zdravnik, hitro bi imel, to ga zagotavljam, preobilno posla, pa tudi zaslužka, ker ljudstvo ni revno in Sv. Trojica je središče Slovenskih goric. Torej na noge slovenski zdravniki!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz državnega zbora. Za dr. Tavčarjem so izstopili iz hrvatsko-slovenskega kluba še tudi njegovi liberalni tovariši dr. Ferjančič, Plantan in Gabršček. Da bodo sedaj vsaj slovenski štajerski poslanci prišli prej ali slej skupaj, je samo vprašanje časa. Po Spodnjem Štajerskem se je prizadevanje dr. Ploja in Robiča, da liberalci izstopijo iz hrvatsko-slovenskega kluba, povsod z veseljem in priznanjem sprejelo.

Grom in blisk. Danes okoli polnoči, ko se je črna noč najtesneje oklepala naše zemlje, začelo je naenkrat bliskati in grom je odmeval po našem mestu kakor drdranje voz iz daljave. Gost dež je padal, vmes tudi majhne zrnice toče. Kakor da bi bili že v pozni spomladi! Zjutraj pa, ko smo se vzbudili, bila sta Pohorje in Kozjek pokrita z belo snežno odejico. Kakor da bi še bili v pozni jeseni!

Šmarje pri Jelšah. C. k. namestnika v Gradci je potrdila pravila »katoliško-političnega izobraževalnega društva za šmarski okraj«. V nedeljo, 21. t. m. ob 3 uri popoldne bode prvi glavni zbor, za kojega upamo pridobiti odlične slovenske govornike. Namen društva je razviden iz naslova, toda pristaviti še moramo, da to društvo imelo svojo čitalnico. Pravi ud društva more biti vsak doleten mož šmarskega okraja, podporni udje, ki imajo razun volilne, vse druge pravice rednih udov, pa so lahko drugi zunaj našega okraja bivaajoči avstrijski državljani. Oglase za pristop sprejemlje začasni odbor v Šmarji. Želimo društvu, da raste in mnogo-brojen sad obrodí! — Zdaj upamo, da se bomo kraguljev in kanjuhov ložje obranili, ki v novejšem času vedno in vedno obletavajo naše krščansko misleče kmete, ter jim vsiljujejo »Slovenski narod« in »Rodoljuba«. Če si ti tički v časih posmode svoje perutničke, jim seveda to nič ne dé. Krščanski možje, vi pa posiliblago »Narod« in »Rodoljuba« pošiljajte le nazaj, kakor ste to že večkrat storili, saj veste, da se dobro blago samo hvali in ga ni treba nikomur vsiljevati.

Kozjanski okrajni odbor je tako le sestavljen. Predsednik č. g. Marko Tomažič, podpredsednik g. dr. Fran Jankovič; iz veleposestva je izvoljen g. Ferdinand Kunej iz Šentpetra pod Sv. gorami, iz industrije g. Jožef Černelc, trgovec tudi iz Šentpetra, za trge g. Mihael Horvat, posestnik in gostilničar v Sonovem pri Kozjem, za kmečke občine g. Jakob Bovha iz Verač. Iz plenarne seje sta se volila g. dr. Fr. Jankovič in g. J. Zakošek.

V Šmarju pri Jelšah je umrl g. Jože Brinšek, bivši nadučitelj v Šmarju. Dosegel je visoko starost 82 let.

Na Pragarskem je pogorela hiša Leopolda Lončariča. Zažgal jo je baje otrok Marije Spenglič.

V Celju je umrl trgovec in hišni posestnik g. A. Ferjan v 74. letu svoje dobe.

Iz Gornje Radgone se nam poroča: Dne 1. aprila je umrla tukaj gospa Marija Kurboš, občespoštovana mati gospoda predstojnika gornjeradgonskega. Slovenski fantje so ji ob navzočnosti mnogobrojnega občinstva zapeli prelepo nagrobnico »Blagor mu, ki se spočije!« Bodi ji zemljica lahka!

V Hajdošah pri Ptuj so fantje na velikonočno nedeljo popoldne streljali s tem, da so v leseni štor zabili dinamitno patrono. Štor se je razletel z močnim pokom in jeden del je priletel v precejšno daljavo 12letnemu Valentinu Glažarju tako nesrečno v glavo, da je nezavesten omahnil z razbito glavo in še tisto noč izdahnul. Zopet žalosten izgled za lehkomišelnih mladeničev, naj se ne igrajo s streljivom; za otroke pa, naj lepo doma ostanejo in ne stikajo povsodi okoli, kjer jih ni treba.

V ptujskem okraju dobro znani zdravnik dr. Egbert Kleinsasser je v Opavi na Šlezijem umrl.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici se vršijo prihodnji četrtek občinske volitve. Bračkianci napenjajo vse sile, da bi dobili občinski odbor v svoje roke. Toda slovenska kmečka stranka bo zmagala, ako pride vse na volišče. Radovedni smo, ali bo g. Vavpotič tokrat res volil narodno ali ne.

V Slov. Bistrici umrl je g. sod. pristav Franc Jagodič dne 9. t. m. Bil je blag mož. Počivaj mirno dragi prijatelj!

Gledališka predstava na Cvenu. Na občno željo bo se na belo nedeljo v šoli na Cvenu ponavljala priljubljena igra »Lurška pastirica«. Začetek ob 6. uri popoldne.

Socijalizem. Prvi snopič tega dela, ki ga piše dr. Iv. Krek je ravnokar izšel. Celo delo bo izšlo v 10—12 snopičih in stane 3 K. Naroča se pri Luki Smolnikarju, stolnem vikarju v Ljubljani.

Neumestne šale žalosten izid. Na praznik Marijinega oznanjenja popoldne, (dočim so vsi drugi pri »Kukovih« ošli k večernicam), ostala sta doma 18letni Martin Kukov in njegova 8letna sestra. Za šalo pravi Martin, da hoče poskusiti, kako se ljudje obešajo. Poskuša, remen mu zadrigne vrat, deklica mu ne zna pomagati — in ko so drugi prišli na dom, bilo je že prepozno.

Notar Šlamberger v Kranju je pred kratkim zgubil hčerko, sedaj je pa nevarno bolna soproga, katere plemenito srce je bilo obče čislano tudi pri nas Spodnjem Štajerskem iz časov, ko je bila notarjava rodbina v Ljutomeru.

Dobremu vinu treba tudi imena. Kemična poskuševalnica v Klosterneuburgu na Nižjem Avstrijskem sestavlja nek pregled o vinogradništvu v Avstriji. Zato ji je jako ljubo, ako ji dološlje kdo letos vino v preskuševanje. Treba je poslati buteljko od $\frac{3}{4}$ litrov, preskuševanje je brezplačno, in na zahtevo se dobi tudi poročilo o preskušnji. Letos so pri nas dobra vina in kdor ga pošlje v preskuševanje, bo s tem samo koristil svojem okraju. Poznamo vinogradnika, ki je tudi svoje letošnje vino poslal v Klosterneuburg. Čez kratek čas so že začeli povpraševati po njegovem vinu.

Svinje so požrle pri Sv. Bolfenku pri Majšbergu osem mesecev starega otroka, katerega so pustili stariši brez paznika v zibelki.

Iz Male Nedelje. Kmetijska zadruga v Mali Nedelji je imela dne 24. marca t. l. prvi redni občni zbor. Ko se je razglasil sedemmesečni račun, bilo je slišati mnogo odobravanja. Mlada zadruga je imela 2864-60 K skupnega prometa in 61-62 K čistega dobička za rezervni sklad.

Vinski trg v Gradcu. Danes se je otvoril v Gradcu vinski trg in bo trajal do 14. aprila. Udeležuje se ga tudi več spodnještajarskih vinogradnikov.

Kdor ima oddati suho cepljenih trt Welschriesling na Vitis riparia 300 komadov, naj naznani naslov in ceno upravnistvu »Slovenskega Gospodarja«.

Knjiga »Naši narodni grehi« se dobiva v »Narodni tiskarni« v Gorici in pri knjigotržcu g. Likarju. V nobeni slovenski hiši ne bi smela manjkati ta knjiga, iz katere se moramo učiti, kako živeti in kako se ogibati narodnih grehov. Baš sedanje volitve po obmejnih slovenskih pokrajinah so

zopet pokazale, kako potrebni smo še narodnega pouka. Zatorej Slovenci, ne izogibajte se tej prekornosti knjigi in naročajte si jo! Cena knjige je 50 vin. po pošti 5 vin. več.

Iz šole. Učiteljem pri Sv. Florijanu na Boču je imenovan začasni učitelj g. Fr. Jamšek. Upokojena sta učitelj g. Peter Kresnik v Olimju in učiteljica g. Hedviga Deranjač, rojena Jonke.

Požar v Ptuj. Na Veliko soboto je začelo goreti v Ornigovem gozdu, katerega je spremenil v park ter izročil v porabo občinstva. Škoda je znatna.

Pogorelo je na Blanci v rajhenburski župniji dne 9. t. m. šest posestnikov. Pri požaru se je ponesrečila neka stara žena ter zgorela. Požar so povzročili otroci.

Nesreča. Žena strojevodje gospa Gen. Sluga je rezala kruh. Pri tem ji je nož spodrnil in ji prerezal trebuh. Rana je nevarna, tembolj ker je bilo pričakovati kmalu veselega rodbinskega dogodka.

Nova knjiga. V Dragotin Hribarjevi tiskarni so izšle Iv. M. Resmanove pesmi »Moja deca«. Cena 2 K. Čisti skupiček je namenjen za Prešernov spomenik.

Poročil se je dne 8. t. m. v Krškem g. dr. Tomaž Horvat z gospico Vido Lapajnetovo. Bilo srečno!

Za šmarski okraj. Opozarjamo, da bo shod katoliškega kmečkega društva dne 21. t. m. V liberalnih listih čitamo, da misli študent Zabukošek prirediti shod liberalnega društva tudi v kratkem v Šmarju. Še enkrat: Shod katoliških slovenskih kmetov bo dne 21. t. m.

Koliko je Slovencev v Celju? Celjski magistrat je toraj vendar dal glas od sebe in povedal število celjskih Nemcev in Slovencev. Celjski magistrat trdi, da je ljudsko štetje pokazalo, da je v Celju vsega prebivalstva 6713 oseb in da se je v 10 letih prebivalstvo pomnožilo za 449 oseb. V letu 1890 je prebivalstvo se razdelilo na 4687 Nemcev in 1577 Slovencev, koncem l. 1900 pa je po trditvi celjskega magistrata bilo v Celju 5272 Nemcev in 1451 Slovencev, od katerih odpade 416 na garnizijo. Po tem poročilu bi bilo se število celjskih Nemcev pomnožilo za 575 oseb, število celjskih Slovencev pa zmanjšalo za 126 oseb. Število protestantov v Celju se je pomnožilo od 64 na 161 oseb. Takega poročila je bilo od strani celjskega magistrata pričakovati. Tak zaključek ljudskega štetja v Celju nas ni prav nič presenetil, vsaj je znano, da je moralo na stotine slovenskih uslužbencev in uslužbenk kot »občevalni jezik« upisati nemščino, dasi se vrši v Celju promet prav za prav v slovenčini in bi najzagrizenejši celjski Nemec z nemščino delal presneto slabe kupčije. Celjski Slovenci si seve kljub zgoraj označenemu rezultatu niso zbrisali s papirja.

Ljutomerska nemška šola. Štajarski deželni šolski svet je ugodil želji ljutomerskih Nemcev, da se nemška šola razširi v trozrednico, čeprav se mu je dokazalo, da je komaj za enorazrednico dovolj otrok naglasenih in še ti niso nemškega pokolenja.

Žitne cene na dunajskem trgu. Pšenica banaška 7.70 do 8.25 K, pšenica južne železnice 7.95 do 8.30 K, rž južne železnice 7.90 do 8.15 K, ječmen južne železnice 7.20 do 8.25 K, ječmen ob Tisi 7.10 do 8.25 K, koruza ogerska 5.80 do 5.85 K, činkvant ogerska 6.75 do 7.10 K, oves srednji 6.90 do 7.05 K, fižol 8.10 do 10.— K.

Grof Ladislav Pejačević, bivši ban Hrvatske je umrl na Velikonočno nedeljo. Da-si je bil pokojnik veren pristaš zveze med Ogrsko in Hrvatsko, vendar je ljubil to poslednjo in je to ljubezen pokazal v važnih trenutkih. Zato govore hrvatske novine z največjim spoštovanjem o pokojniku in proslavljajo njega zasluge za domovino. Velikih zaslug si je pridobil, izvedevši združenje vojne krajine z banovino. Moža se je po-

kazal tudi povodom znane gonje radi madjarskih grbov, ki jih je dal razobesiti finančni direktor David in katere je pretrgala množica. Pejačević je rajši odstopil, nego da bi bil izvel zadoščenje, kakor so jo zahtevali Madjari. Povodom velikega potresa je Pejačević razvijal najvpešneje delovanje v prid hudo zadetega mesta zagrebskega, a mestni zastop ga je v znak hvaležnosti imenoval častnim meščanom.

Iz drugih krajev.

Odlikovanje ministerskega predsednika. Cesar je podelil ministerskemu predsedniku dr. Körberju veliki križ Leopoldovega reda. S tem je cesar na jasn način izrazil svoje zaupanje ministerskemu predsedniku in priznanje, da se je parlamentarni stroj spravil v pravi tir.

Bodoči kardinali. Kardinalom bosta kmalu imenovana nadškof praški Lev grof Skrbensky in nadškof krakovski pl. Puzyna, oba Slovana.

Volitve na Ogorskem se vrše v prihodnji jeseni; tako trdijo nekateri ogerski in hrvatski listi, akoravno še ni določen rok za prihodnje volitve. Poučeni krogi trdijo, da se to zgodi v prvi seji po praznikih, dne 18. t. mes. Te dni se bo namreč ministerski predsednik posvetoval s svojimi ministerskimi tovariši glede sestanka delegacij in pa o tem, ali se o kvoti razpravlja tudi v obeh parlamentih. V avstrijskem parlamentu se to bržkone zgodi. Če bo to slučaj tudi v ogerskem parlamentu, bo razprava trajala o tem predmetu radi nastopne opozicije več tednov in tedaj se volitve ne morejo vršiti pred pozno jesenjo. Sicer se pa ogerski parlament razpusti boja še v maju in se vrše volitve meseca junija.

Zaroka nemškega prestolonaslednika. Mnogo ugibanj glede zaroke nemškega prestolonaslednika, so v zadnjem času objavili razni pruski in tudi avstrijski listi. V prvi vrsti je prišla pri tem v poštev princezinja kumberlandska, potem pa hči pokojnega avstrijskega prestolonaslednika Rudolfa, nadvojvodinja Elizabeta. Z obema predlogoma se sedaj obirno peča »Köln. Volkszeitung«. Glede prvega pravi ta list, da iz te moke ne bo kruha, ker vlada v rodbini bolezen in se torej prestolonaslednik ne bo spuščal v nevarnost. Kar se pa tiče poroke z avstrijsko princezino, pravi ta list med drugim: »Prestolonaslednik je protestant, nevesta bi bila katolikinja. Poroka bi se morala vršiti po protestantskem obredu in potomci bi se morali odgajati v protestantizmu. V takih okoliščinah bi pa bila nevesta eo ipso izobčena iz katoliške cerkve. V kaj takega bi pa dovolila le taka nevesta, ki jej je katoliška vera postranska stvar. Kaj takega pa nihče ne pričakuje od avstrijske katoliške princezinje, in je torej ta projekt razpal že sam ob sebi. Sicer pa, dostavlja ta list, je prestolonaslednik še mlad in ne misli na ženitev, saj gre ravno po praznikih še le na bonško vseučilišče, kjer bo moral v prvi vrsti misliti na — učenje.

Naš cesar v avtomobilu. Pri svojem povratku iz Monakovega je cesar Franc Jožef obiskal nadvojvodo Franc Salvatorja in Marijo Valerijo v Wallsee. Ni se malo začudil cesar, ko je videl, da ga na kolo dvoru pričakuje nadvojvoda Franc Salvator z — avtomobilom. »Ali se ne bomo prevrnili?« vprašal je cesar, ko je stopil v avtomobil ter se na to peljal z avtomobilom do gradu. To je prva vožnja našega cesarja z avtomobilom.

Strašen konec otroške igre. Iz Gencsa na Ogorskem se poroča: Več otrok v starosti 5 do 7 let se je igralo »sodnijsko obravnavo proti morilecu Bela Papp in pastirju Zsoltan«. Ob otroka, ki sta igrala imenovana hudodelca, je otročje sodišče obsodilo v smrt. Otroci so ju res zvezali in obesili, a ko sta otročiča visela v zraku, se

je »sodišče« ustrašilo in — pobegnilo. Ko so otroci sami pričeli praviti, kako imenitno so se igrali, sli so ljudje pogledat na lice mesta in dobili oba mlada soigralca še vedno obešena in seve — mrtva.

Angleško-burska vojska. Z bojišča prihaja vest, da so Buri pod poveljstvom Scheepera dne 6. t. m. ujeli pri Aberdeenu večji oddelek angleških konjenikov ter da so se Dewet in Botha zjedini pri mestu Vrede. Kot vzrok angleškega poraza se navaja, da ni v vojni reda, da je vojaštvo malo izurjeno in z živežem slabo preskrbljeno. Tudi višji častniki niso mnogo vredni. Dewet in Botha še imata nad 15.000 mož. Živil in streljiva še imajo Buri za tri leta.

Bolezen angleškega ministerskega predsednika. Lord Salisbury je obolel in dasi se je bolezen na boljše obrnila, bode isti bržkone že proti koncu aprila odložil predsedništvo in izstopil iz ministerstva.

Ljudsko vseučilišče v Rimu. Vedno pogostejše se ponavlja v naših časih želja po univerzah za ljudstvo, ki bi višjo omiko širile tudi med prostim narodom. Zanimivo je, da deluje v tem smislu že 15 let papeška akademija »Arkadia« v Rimu. Predavanja, ki jih ta akademija prireja, obsejajo vse stroke znanstva: zgodovino, higieno, geologijo, italijansko in nizozemsko slovstvo, narodno gospodarstvo, teologijo itd. Najznamenitejši katolski profesorji in učenjaki sodelujejo pri teh »poljudnih konferencah«. Vstop je vsakomur brezplačno dovoljen. Seveda bodo navzlic temu naši liberalci znanstveno dokazovali, da je cerkev sovražnica vede in da hoče ljudstvo ohraniti v nevednosti.

Kdaj bode konec sveta? Znani vremenoslovec Falb je prerokoval, da bode konec sveta 1899, a se je, kakor lahko vsi potrdimo, vkanil. Angleški pastor Grenbill pravi, da bo konec sveta l. 1930. Prirodopisec Buffon trdi, da bo zemlja polagoma zmrznila in potem razpala, to pa še le čez 90.000 let. Prirodoslovec Bruithuisen pa trdi, da bo zemlja propadla vsled neizmerne vročine, kar se bo zgodilo še le v 61.000 letih. Učenjak Olbers meni, da bo konec sveta čez 220 let in bodo svet uničile velike povodnji. Istina pa je, da za konec sveta nihče ne ve razven njegov Stvarnik.

Čehi proti Nemcem. V Olomucu na Moravskem Čehi po zadnjih volitvah nočejo več kupovati pri Nemcih. Sladkorni tovarni nemškega poslanca Primavesija nočejo dati nobene sladorne repe. Nemški trgovci in tovarnarji britko občutijo moč Čehov. Slovani imamo moč, toda rabiti je ne znamo.

Društvene zadeve.

Pri Kapeli blizu Radgone mislijo osnovati Cirilovo in Metodovo podružnico za gornjeradgonski okraj. Mi že sedaj opozarjamo slovenske narodnjake na to veljavno društvo. Zelo dobro bi bilo to za naš okraj! Rojaki, čvrsto napreji!

Slovenjebistriška podružnica sv. Cirila in Metoda. V nedeljo 14. t. m. zbora slovenjebistriška podružnica sv. Cirila in Metoda pri Jugu na Videžu ob 1/2 4. ure popoldne. Načelnik.

Hranilnica in posojilnica v Jarenini ima v nedeljo dne 21. aprila ob 4. uri popoldne v gostilni g. M. Cvilaka svoj letni občni zbor. Vspored: 1. Poročilo načelstva; 2. Odobrenje letnega računa; 3. Predlogi, nasveti. Vse ude vabi na ta zbor načelstvo.

Ustanovitev slovenskega stavbinskega društva. V Celju se je po vzgledu »Slov. del. stavbinskega društva« v Ljubljani osnovala delavska stavbena združba z omejeno zavezo »Lastni dom« ter je ista tudi sedaj že vpisana v zadržni register. Zadruga sme raztezati svoj delokrog po okrožju celjskega in mariborskega okrožnega sodišča. — Namen zadruge je, preskrbo-

vati svojim članom, seosebno delavcem lastne hiše z vrtom in dvoriščem potom letne armotizacije, tako, da plačujejo udeležniki, katerim se je hiša zidala ter izročila z vrtom vred v posest, vsak mesec ali teden dogovorjeni znesek ter preide potem hiša v določeni dobi v popolno last dotičnika. — V načelstvo zadruga so izvoljeni gospodje: Dr. Ivan Dečko, odvetnik; Ivan Krančič, mestni kaplan; Franjo Jošt, revizor slovenskih posojilnic; Ivan Rebek, ključavničarski mojster; Ferd. Gologranc, zidarski mojster; Rudolf Libensky, črkostavec in Al. Terček, knjigovez, vsi v Celju. Zadruga bo začela kmalu delovati in si je že zagotovila za take hiše jako ugodno veliko stavbišče, obsegajočo kakih 5200 □ sežnjev. To zemljišče razdelilo se bo na posamezne dele, obsegajoče 100 □ sežnjev, na katerih se bo postavila hišica z 2 ali 3 sobami, kuhinjo, vežo in shrambo in pri katerih bo še ostal precejšen vrtič. Kdor hoče k stavbeni zadruzi pristopiti, naj se oglasi pri g. Joštu v posojilnici celjski ali delavskem društvu v Celju.

Kapela pri Radgoni. G. Iv. Fras, sluga knezošofijske pisarne v Ljubljani nam je poslal več lepih knjig in 36 komadov družinske pratike brezplačno. S tem potom se mu bralno društvo pri Kapeli prav pristrčno zahvaljuje in želi, da bi ga mnogi posnemali. Bog ga živi! Bralno društvo.

Južnoštajerska gospodarska zveza.

Dne 27. marca 1901 so stavili g. poslanec dr. Ploj in tovariši naslednjo interpelacijo na poljedelskega in pravosodnega ministra:

Da se gospodarsko združništvo na Spodnjem Štajerskem spravi v enoten tir, da se razvija in razcvita, izvolil se je l. 1900. v Mariboru odbor, ki si je stavil nalogo, da ustanovi osrednjo zadrugo vseh spodnještajerskih zadrug pod imenom Južnoštajerska gospodarska zveza ali po nemškem »Südsteirischer volkswirtschaftlicher Verband«.

Po pravilih, ki so sestavljena v smislu združnega zakona z dne 9. aprila 1873, bi naj bila ta zveza zadruga z omejenim poroštvom in pristopale bi lahko k zvezi fizične in juristične osebe, predvsem bi seveda naj bili udje posamezne zadruga. Dne 6. sept. 1900 so se predložila pravila c. kr. okrožnemu sodišču v Mariboru za vknjiženje. Okrožno sodišče v Mariboru je odklonilo vknjiženje. Na priziv proti tej odklonitvi pri nadsodišču v Gradcu in najvišjem sodnem dvoru se je odgovorilo, da juristične osebe, torej posebno zadruga ne morejo biti udje zadruga. Predložena pravila so potemtakem protipostavna in njih vknjiženje nedopustno.

Enak odbor kakor v Mariboru se je osnoval tudi v Gradcu, samo nekaj pozneje. Sestavil je pravila za »zvezo gospodarskih zadrug na Štajerskem, registrovano zadrugo z omejenim poroštvom«. Pravila se opirajo na ista načela kakor pravila spodnještajerske zveze. Predvsem je tudi v teh graških pravilih določeno, da morejo biti udje zveze fizične in juristične osebe, potem takem tudi zadruga. Graški odbor je predložil svoja pravila dne 26. okt. 1900 deželnemu sodišču v Gradcu, da jih vknjiži, in bila so brez obotavljanja vknjižena. Res, neka razlika je bila že od začetkoma med obema zvezama. Dočim so se graškim odbornikom določile jako lepe plače, zavezali so se odborniki spodnještajerske zveze, delati zastoni.

V Gradcu ustanovljena zveza stoji pod varstvom štajerskega deželnega odbora. Kakor vsako podjetje štajerskega dež. odbora, meri tudi to podjetje na to, da se nemškemu delu dežele na škodo slovenskega dela dajejo ugodnosti in da naj tudi gospodarske zadeve služijo njegovim strankarskim političnim namenom. Slovencev je tretjina vsega štajerskega pre-

bivalstva in v slovenskem delu dežele je združništvo mnogo starejše in mnogo bolj razvito nego pri Nemcih. Čeprav hoče graška zveza obsegati celi Štajer in čeprav sestoji njen odbor iz 18. udov, vendar v njem ni nobenega Slovenca. Dobrodejno delovanje te zveze je tudi iz drugih vzrokov popolnoma izključeno. Predvsem pride v poštev velika gospodarska razlika med Spodnjim Štajerjem in nemškim Štajerjem. Tudi razlika jezika, osobito pa vsled mnogoletnega postopanja deželnega odbora in štajarske kmetijske družbe vzbujeno, gojeno in vkoreninjeno nezaupanje nasproti vsem podjetjem od te strani sta nepremagljivi zapreki za plodonosno delovanje graške zveze po slovenskem Štajerju, celo če bi se res nameravalo resno delovati. To moramo tembolj poudarjati, ker smo izvedeli, da misli vlada dajati graški zvezi denarne podpore, katerih pa bo, kakor skušnja uči, slovenski Štajer — če sploh kaj — v istini malo okusil.

Pred dvema letoma se je v Celju ustanovila zadruga z omejeno zavezo pod trdko »Merkur« in tudi vknjižila. Ker pa ni ugajala nekaterim nemškonacionalnim vročerkvnežem, zapovedala je vlada svojim uradnikom, da se mora že pravomočno vknjiženje izbrisati. Sodišča so takoj ubogala to povelje.

Po odlokih, v uvodu navedenih, je tudi graška zveza protipostavna. Nam pa ni znano, da bi vlada tudi nasproti tej zvezi postopala na enak način, kakor nasproti zadrugi Merkur v Celju.

Tako različno postopanje na eni strani nasproti Nemcem, na drugi strani nasproti Slovencem na Štajerskem, mora na vsak način povzročiti, da ljudstvo začne sumiti vlado in sodišča, da delajo strankarsko.

Z ozirom na enaka dejstva vprašajo podpisani poslanci visoko vlado:

1. Ali je voljna, se poučiti o teh dejstvih?
2. Ali je pravosodni minister voljan uplivati, da se v bodoče odstrani različno postopanje c. kr. sodišč enoistega deželnega nadsodiščnega okrožja pri vknjiženju zvez gospodarskih zadrug in v dosego tega namena zahteva občno veljavnega odloka c. kr. najvišjega sodišča?

Cerkvene zadeve.

Dve molitveni uri v počeščenje presv. Reš. Telesa. Pod tem napisom je izšla v Cirilovi tiskarni lično opravljena brošurica. Na 31 strani je podano veliko snovi. Po tej knjigi segli bodo posebno radi udje bratovščine sprev. Rešnjega Tel. Dobiva se pri preč. g. stolnem proštu L. Hergu.

Sedemstoletnica na Remšniku. V svet. letu 1901 se obhaja pri Sv. Juriju na Remšniku tudi sedemstoletnica ustanovitve župnije. Pavlinski koroški samostan je na Remšniku na svojem posestvu l. 1201 ustanovil župnijo. Torej je že preteklo sedemstolet od iste dobe. Prej so spadali Remšničani pod Lavamünd na Koroškem, potemtakem je na Remšniku ena najstarejših župnij. Da bi se sedemstoletnica v spominu vernega ljudstva bolj korenito ohranila, začeli smo isto obhajati sedaj v velikonočnem času od 25. marca do 2. aprila s svetim misijonom, kojega so vodili prečastiti očetje lacaristi gospodje Macur, Kitak in Pedišek od sv. Jožefa pri Celju. Verno ljudstvo se ga je obilno udeležilo in z veseljem oblegalo spovednice in prejemale svete zakramente prav spokorno, kajti pri vseh pridigah se je duh spokornosti videl ljudem na obrazu in očeh. Obilno so solze tekale posebno pa na cvetno nedeljo popoludne o pol treh, ko smo Jezusa za odpusčanje radi preobilnih prestopkov prosili, takrat menda ni bilo suho nobeno oko. Slovesno je obljubilo verno remšniško ljudstvo na glas, da se ne da zapeljati

od krivovercev, od sovražnikov sv. katoliške in edino izveličavne cerkve; da rajši umrjo, kakor da bi sv. vero zatajili ali od Kristusove katoliške cerkve odstopili in se v zmoto zapeljati dali. To je bil veličasten trenutek in to obljubo hočejo tudi izpolniti in nikdar Jezusa z odpadom žaliti.

Sedemstoletnico smo tedaj začeli s slovesno obljubo, da hočemo kakor dosedaj tudi v prihodnje zvesti katoliški kristjani ostati in mater sv. katoliško cerkev ljubiti do temnega groba in raje življenje dati, kakor Jezusa z odpadom kedaj razžaliti.

Očetom misijonarjem javno zahvalo izrekamo za požrtvovalni trud. Mili Jezus naj stoterno poplača, saj nam ni mogoče.

Udani Remšničani.

Gospodarske stvari.

Nekaj za sadjarje.

(Dalje.)

Na kakošen način naj drevje cepimo? Za debelejšo podlago je najbolj priporočati cepljenje za kožo. Pa tudi divjaki, ki imajo debelost svinčnika, radi uspevajo za kožo cepiti. Vendar je nekatere bolj drobne bolj cepiti z nalogo (prilogo). Ako se cepi za kožo, se mora podlaga dobro mučiti, drugače ne raste cepljenje. Poleti pa in deloma še v jeseni se cepi z zelenim očesom. Zna se v tem času (posebno junija in julija) tudi z zelenim cepičem cepiti, pa se mu sme samo eno oko pustiti, katero še tisto leto požene. Ta način cepjenja je posebno priporočiti za slive in marelice, ali če komu veter cepič zlomi poleti. Pri cepljenju na zeleno oko ni treba cepilnega voska, drugače pa se mora vse dobro zamazati, da se sok ne posuši. Cepljenje v razkol pa se naj opusti!

Ako je treba odraslo drevo precepiti, ker ne rodi dobrega sadu ali ker je nerodovito, naj se to na vseh vejah naenkrat zgodi. Le ako bi komu cepičev primanjalo, naj cepi prvo leto zgornje veje, drugo pa spodnje. Mesto, kjer se veje cepijo, ne sme biti mnogo debelejša od človeške roke pri dlani, ker se drugače slabo zaraste. Mora se torej drevo na kolikor mogoče mnogih krajih cepiti. Ako drevo še ni bilo zaradi starosti onemoglo, bode že navadno v četrtem letu potem sad obrodilo in se tako hvaležno skazalo za trud, ki smo ga imeli z njim.

Da cepljenje ne uspeva, temu je navadno uzrok (po skušnji pisalca) ali cepič sam, ki je že preveč osušen, kar se pozna navadno na njegovej zgrbančeni koži, ali pa se ni rana dobro zamazala, da se je pustila kje kaka majhna odprtina, ali pa se je pozabila dati na zgornjo rez primerna voščena kapica. M. S.

Obvezna revizija zadrug. Strokovnjaki so že dolgo tega mnenja, da mora postati revizija zadrug, med te štejemo posojilne, gospodarske zadruga in konzumna društva, obvezna. Polom posojilnice v Nussdorfu pri Dunaju je spravil to zadevo zopet v ospredje. Nemški združni listi glasno zahtevajo, da vlada in parlament zakonito zahtevajo, da se za zadruga določi obvezna revizija.

Naše spodnještajerske posojilnice so večinoma pri celjski Zvezi. Celjska Zveza ima sicer svojega revizorja, za slovensko posojilništvo velezaslužnega g. Fr. Jošta, vendar v pravilih nima določbe, da mora revizor vsako leto pregledati poslovanje in delovanje vseh članic. Sedanji revizor obišče sicer vsako leto, kakor razvidimo iz letopisov, veliko število Zvezi priklopljenih posojilnic, a vseh zaradi nedostajanja časa ne more, a mu jih tudi absolutno potrebno ni, ker Zveza nima take določbe v pravilih.

Ker je Zveza popolnoma samoupravno društvo, treba je le sklepa občnega zbora,

da se obvezna revizija posojilnic vzame v pravila. Ni pač treba dokazovati, kako potrebno je tako določilo, in tudi ni treba razkladati, koliko zaupanja si bo s tem zopet pridobila Zveza.

Druge zadrage, kakor gospodarske zadrage in konsumna društva so na Spodnjem Štajerskem brez vsake revizije, ker ne pripadajo k nobeni zvezi. Le par izjem je, nekatere take zadrage so se priklopile Gospodarski zvezi v Ljubljani, ki pa tudi nima obvezne revizije. Dokler se te zadrage ne združijo v kako zvezo, treba je, da nadzorništva vršijo svojo nalogo. Naj pomislijo, da v gmotnih ali denarnih rečeh velja načelo: »Ne zaupaj nikomur, niti svojemu najboljšemu prijatelju ne!«

Važno za vinogradnike. Pri zasajanju cepljenih ameriških del ali pa pri

grubanju na zeleno cepljenih ameriških trt se zgodi večkrat velikanska napaka, da se tako globoko zasaja ali pa tako globoko gruba, da pride evropskega dela trte, toraj cepiča več ali manj pod zemljo. Ako pride evropski del trte v zemljo, bo trtna uš napadla evropske korenine, vsled tega bodo odgnjile in vinograd bo zopet uničen.

Dobro zdravilo konjem, ki imajo naduho. Naberite dobro zrelih brinjevih jagod, stolci jih in zmešaj z nekoliko strdi (medu). Dobro je priliti nekaj lanenega olja, to vse se napravi v svalke, kateri se dajejo konju 2 do 3 krat na teden. Tako je svetoval prijatelj, ki je na ta način popolnoma ozdravil bolnega konja.

Predenica (Kleeseide) se pokonča, če jo dobro poskropiš z vodo, v kateri je na 100 litrov vode namešane 3 kilograme železne

galice (železni vitrijol). To poskropljenje ne škoduje ne drugi klaji ne živini.

Preveč ne polivaj spomladi. V aprilu in maju potrebujejo rastline več gorkote, kakor pa moče. Tudi moče ne prenašajo. Prilivati moraš le sveže posejanim rastlinam in tistim, ki nimajo globokih korenin.

Hennebergova svila, pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni, za bluze in cele obleke, črna, bela in barvana meter za 65 kr. do 14 gld. 65 kr. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pisemska poština v Švico je podvojena.

G. Henneberg, tovarna za svilo (c. kr. dvorni zalagatelj.) **Zürich,** 37 17-4

Loterijske številke

Line 6. aprila 1901. 21. 52, 15, 64, 6
Trst » » » 33, 53, 10, 48, 18

25 10-6

Vsak poskus z **Ölzo** kavo

kot dodatek k bobovi kavi, ima vselej **dober uspeh**, zato se ta vsaki kuhinji za kavo najtoplejše priporoča. — **Dobi se povsod**, kjer ne, tja se pošilja poštne zavoji frankirano in brez povzeta. **Bratje Ölz.**

„Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbi. — **Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.**

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 16

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

Ivan Cesar,

podobar, pozlatar in izdelovatelj oltarjev,
v Mozirju na Štajerskem,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu svojo

veliko zalogo

izdelanih podob,

na primer: Marije, Kristusa itd. razne velikosti.

Cene jako nizke.

Prevzamem v prenovljenje stara cerkvena v mojo stroko spadajoča dela. Obrisi za nova dela, oltarje, prižnice itd. brezplačno. 208 6-1

G. fu A. Frizzera Trento Južno Tirolsko

veletržec z vinom in posestnik vinogradov

Da našim kupcem ugodno postrežemo razpošiljamo tudi
sodčke z 50 litri in naprej.

Vzorci so vedno na razpolago. 203 15-1

Velikanska knjižnica je naprodaj.

Večina knjig je znanstvenih. Za ljudske knjižnice je primernih le tretjina vseh knjig. — Velik izbor specialnih zemljevidov vseh jugoslovanskih krajev. Redka zbirka! Vprašanja na upravnništvo lista pod št. 183. 183 3-3

M. Berdajs, Maribor,

trgovina s semenjem in mešanim blagom

Štajersko deteljo

plombirano, brez predence (grinte) kakor vse vrste detelnih, travnih in zelenjadnih semen, zlasti pese v vseh tu poznanih sortah jako

izvrstne kvalitete priporoča **M. Berdajs.**

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4-80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, **Gollő** p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Za 230 gld. se proda v
Gradcu, Lendplatz št. 27
trgovina za ovojeno meso.
A. Fras. 191 2-2

V najem se išče
primerno stanovanje

v Studencih. Ponudbe pod št. 197.
197 2-2

Prodajalnico 200
3-2

z mešanim blagom, pivom in
žganjem želi **v najem**
dati **Neža Hajdinjak** v
Orehovcih pri Radgoni.

Proda se

nova hiša z okoli 25 oralov zemlje (njive,
travniki, les in pašniki) za 1000 gld.
500 gld. ostane vknjiženo. Kje, pove
upravnništvo lista. 195 3-2

Zbirajte obrabljene
poštne znamke

vseh dežel, vseh vrst, tudi celo navadne.
Rabijo se za vzgojo ubogih dečkov v du-
hovnike. Lepi nabožni spominki, rožni
venci, svetinje sv. Antona in Jezuščka
v Pragi se pošljejo v dar za poslane
znamke. Vpraša se in znamke se pošiljajo
na Bureau Betlehem v Bregenz, (Vorarl-
berg.) 540 (25-14)

Uboga deklica,

ki je že čez 12 let stara se sprejme v
krščanski hiši v nekem nemškem kraju
za svojo. — Dotične ponudbe na uprav-
ništvo lista pod št. 194 do 16. t. m.
194 2-2

V najem se da

posestvo, ki leži na desnem bregu Save,
pri postaji Trbovlje. — Dotične ponudbe
na M. Kirschchlager, c. kr. nadinženir,
Ljubljana. 193 3-2

Naznanilo in priporočilo.

Usojam se prečastiti duhovščini ter slavnemu p. n. občinstvu
udano naznanjati, da sem kupil kamnoseški obrt J. Weber-jevih dedičev
v Celju in preselil tu sem i svojo veliko zalogo iz Ljubljane, kjer sem
vodil isti obrt po očetovi smrti tekom osem let.

Posebno pozornost obrnil bodem cerkveno-umetnemu delu, ka-
tero sem izvrševal že dosedaj v popolno zadovoljnost častitih p. n.
naročnikov. — Sklicujoč se na svoje vsestranske zmožnosti v vsakej
smeri te stroke prosim prečastito duhovščino ter slavno p. n. občinstvo,
naj se blagovoli ozirati pri naročilih vrste na mojo tu edino slovensko
tvrdko, ter zagotavljam v vsakem oziru najboljšo in najsolidnejšo iz-
vršitev mi blagonaklonjenih del od prostih do najfinejših po konkuren-
čnih cenah. 3

Vincenc Čamernik,
kamnoseški mojster

CELJE. Nova ulica št. 11. CELJE.

Chief-Office: 48 Brixton-Road London, SW.

A. Thierry-jevo pravo centifolijo mazilo

Je najboljšo vlačno mazilo, ima po dobrem osnaženju bo-
lečino olajšujoč učinek in hitro zdravi, odpravi z omehča-
njem vsakovrstna vrinjena telesa. — Je za **hribolazce,**
kolesarje in **jahače** neobhodno potrebno.

6 6 6 Dobiti je v vseh lekarnah. 3 3 3

S pošto frankirano 2 lončka 3 K 50 v, 1 lonček za poskus
proti nakaznici 1 K 80 v razpošilja s prospektom in z
imenikom prodajalnic za vse dežele sveta **lekarničar**
A. Thierry-jeva tovarna v Pregradi pri Rogoški
Slatini. — Sviri se pred ponarejanjem in se opozarja na zgoraj zaznamovano,
na vsakem lončku vžgano znamko. 15 25-14

ISTRSKI TERAN

Podpisana zadruga ima v svoji zalogi
še ogromno množino istrskega terana,
katerega želi preje nego nastopi vročina
prodati. P. n. g. trgovci in gostilničarji
se opozarjajo, da dobe pri večjem naro-
čilo jako izborno vino po zelo ugodni in
nizki ceni. 160 6-4

Istrska vinarska zadruga
Pulj (Pola) Istra.

Oklic

205 1-1

za sklicevanje zapuščinskih upnikov.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru pozove vse tiste, kateri
imajo kot upniki na zapuščino dne 10. oktobra 1900 brez oporoke
umrlega **Mihaela Sabatty,** posestnika v Vurmatu in Št. Ož-
baldu kako tirjatev, da se z njihovimi zahtevami

dne 15. aprila 1901

ob 8. uri predpoldne na mestu v Vurmatu št. 57, zgornje Ein-
šlavo posestvo oglasijo ali pa dotične prošnje do takrat pri podpisani
sodniji vložijo, sicer zgubijo vsako pravico na zapuščino, če jim za-
stavna pravica ne pristoji.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru, oddel. V,
dne 2. aprila 1901.

Kapun.

Razglas.

Br. 12.631
13.360

Za pokončevanje prave medene rose na vinski trti (Oidium
Tuckeri) oddajal se bode tudi letos žvepleni prah v vrečah od 50 kg
za 8 K pri deželnem poskuševališču v Mariboru (Landes-Versuchs-
station in Marburg) in pri deželnem poskuševališču v Gradcu (Land-
des-Versuchsstation in Graz, Heinrichstrasse Nr. 39). Manje kakor
50 kg se ne more oddati.

Naročniki naj se torej obrnejo pravočasno na jedno zgoraj
imenovanih poskuševališč, kamor naj pošlejo ob enem tudi dotično
svoto z natančnim naslovom (zadnja pošta, železniška postaja).

Žvepleni prah, kateri se bo oddajal letos, je najfinejše vrste
(90-95° droben) in se bo pred razpošiljavitvijo od deželnih strokov-
njakov preiskal glede čistosti in drobnosti.

Naročnikom se pošljejo z žveplom vred tudi kratka navodila,
kako se mora uspešno žveplati.

Gradec, meseca sušca 1901.

204 1-1

Od štajerskega deželnega odbora:

Edmund grof Attems.

Za mesec maj

ŠMARNICE

. Mariji, majnika kraljici

v venec splel

Martin Jurkovič,

kn. šk. duh. svet. in župnik pri Sv. Petru poleg Maribora.

31 premišljevanj za Marijini mesec v ljubki
domači besedi. Marijine prelepe čednosti se
priporočajo v podobah zalih cvetic, da si
jih Marijini častilci ložje zapomnijo in raje
posnemajo.

Broširana knjiga 80 v.

Vez v platnu K 1'30

Vez v usnji 1'60

Poština 10 vin.

Razpošilja
se le proti predplačilu.

Prodaja

tiskarna Sv. Cirila.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega
na 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja
v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1'40, v usnje vezan z zlatim
obrezkom K 1'70, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1'90.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 12 v, 10 kom. K 1'10, in 100 kom. K 9'—

Chief-Office: 4, Brixton-Road, London S. W.

Z nekoliko vode naj se 50 do 60 kapljic

A. Thierry-jevega balzama

pomeša, da se po ceni izvrstno in zelo okusno vodo pridobi, ki dlesno utrdi in gnjilobo zob zabrani. Pristen samo tedaj, ako je z v vseh državah registrovano zeleno nunsko varstveno znamko in z klobučkovim zatvorom z vtisnjeno trdko: „Allein echt“ previden.

Dobi se v vseh lekarnah.

S pošto frankirano 12 majhnih ali pa 6 velikih steklenic 4 K. Jedna steklenica za poskus s prospektom in imenikom prodajalnic vseh dežel sveta razposilja proti nakaznici po 1 K 20 v lekarničarja A. Thierry-ja tovarna v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Pazi naj se na znake pristnosti.

14 17 25—14

KAROL MAKOVEC

pleskarski in slikarski mojster

Celje Gledališke ul. 5. Celje

se priporoča p. n. občinstvu in prečastiti duhovščini za izvrševanje vsakovrstnih slikarskih in pleskarskih del, kakor: vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črkoslikarska dela na steklo, les itd.; vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela ter imitacije vsakovrstnega lesa.

Ceniki in proračuni
na zahtevanje brezplačno!

Brez konkurence!**Trgovina**

oljnatih, suhih ter

raznih drugih barv

firnežev in lakov

Zaloga

vseh pleskarskih in slikarskih potrebščin.

Postrežba točna

in solidna.

203 **Cene** 13—1**jako nizke!****Lepo posestvo,**

oziroma trgovina z mešanim blagom, gostilnica ter prodaja tobaka, celo poslopje v dobrem stanu, vse zidano, hišno poslopje z opeko krito, pri podružnici Sv. Duha, župnije Sv. Jurija ob Ščavnici se iz proste roke proda ali pa pod ugodnimi pogoji v najem da. — Posestvo meri 9 oralov t. j. njive, velik sadonosnik, gozd ter lepe, z izabelo na novo obsajene gorice. Vse to se nahaja zraven gospodarkega poslopja in je torej posebno pripravnost za vsako trgovino. — Omeniti je še, da so se zgoraj omenjene trgovine dosedaj z največjo zadovoljnostjo oskrbovale.

Ob enem se še priporoča drugo posestvo pri Mali Nedelji blizu župnijske cerkve, pri katerem že sedaj gostilna in prodaja tobaka dobro napreduje. Ako bi pa prevzel omenjeno trgovino kak izurjen mesar, imel bi lep dobiček. To posestvo se pa ne proda, temveč samo v najem da. — Pojasnila daje

Franc Senčar,

206 3—1

posestnik in trgovec, pošta Mala Nedelja pri Ljutomeru.

Razglas.

Krajni šolski svet v Gotovljah bode dne 13. aprila 1901 ob 9. uri dopoldne oddal po zmanjševalni dražbi vsa stavbinska dela za novo dvo- oziroma trirazredno ljudsko šolo in učiteljska stanovanja v Gotovljah. Podjetniki morajo vložiti 10% varstveno kavci. Stavbeni načrt in proračun je razporejen v občinski pisarni na ogled.

Krajni šolski svet v Gotovljah,

dne 2. aprila 1901.

201 2—2

Andrej Antloga,

načelnik.

Vabilo

na

redni občni zbor**Posojilnice v Slov. Bistrici,**

registr. zadruga z neomejeno zavezo, v ponedeljek, dne 22. aprila 1901, ob 2. uri popoldan

v uradni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva o letnem računu.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Slučajnosti.

210 1—1

Načelstvo.Vsaka beseda
stane 2 v.Najmanjša
objava 45 v.**MALA OZNANILA**

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.Večr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.**Lepo posestvo**

se proda v Spodnjem Radvanji št. 90, pol ure od Maribora. Obstoja iz lepo zidane hiše s 3 sobami, hleva, drvarnice, lepega vrta, sadonosnika in velikega lepega travnika. Blizu hiše je studenec. 188 1—1

Lepa kmetija z zidano in opeko krito hišo z gospodarskim poslopjem, v dobrem stanju obstoječa iz 4 ha 7 a njiv, 3 ha 7 a travnikov, 3 ha 9 a 7 m sadonosnika, 38 a pašnika in 3 ha 58 a 19 m gozda se pod ugodnimi pogoji proda. — Več pove lastnik **Jožef Raišp**, v Lormanji, pošta Sv. Lenart v Slov. gor. 209 1—1

Hiša v Ljutomeru blizu cerkve je naprodaj. Pripravna bi bila za obrtnika ali zasebnika. — Več pove **Fr. Zacherl**, učitelj v Ljutomeru. 211 3—1

Hiša na prodaj,

z 5 stanovanji, bizu tovarne, natančneje se izve pri posetniku **Studenci št. 113** pri Mariboru. 6—1

Žalostnim srcem naznanjam vsem prijateljem in znancem v svojem in v imenu vseh ostalih sorodnikov, da je preblaga gospa

Ana Fras roj. Murko,

soproga bivšega nadučitelja pri Sv. Marjeti ob Pesnici

dne 2. aprila 1901 ob 9. uri zvečer v 85. letu svoje dobe previdena s sv. zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb vršil se je v četrtek, 4. aprila zjutraj.

Svete maše zadušnice bodo se brale dne 15. aprila v farni cerkvi sv. Ruperta v Slov. goricah.

Gornja Voličina, dne 4. aprila 1901.

213 1—1

Anton Fras, posest.

sin.

ZAHVALA.

Prisrčno zahvalo izrekamo za tolažilne izraze sočutja, za premnogoštevilno spremstvo k zadnjemu počitku predragega moža, ozir. očeta

Karola Pečovnik,

veleposestnika,

vsem spoštovanim udeležencem, blagorodnim c. kr. uradnikom, zastopnikom raznih korporacij, sosedom, prijateljem in znancem; posebej še se zahvaljujemo slavnemu okrajnemu zastopu in sl. okrajni hranilnici pri Sv. Lenartu za krasen venec ter mnogočastitemu g. Fr. Muršič, kaplanu benedičnemu, za ganljivi govor, domačima čč. gg. duhovnikoma in gg. učiteljema pa za izborni čveterospjev nepozabnemu pokojniku v slovo. Bog plati!

Gočeva pri Sv. Rupertu v Slov. gor.,
dne 7. aprila 1901.

212 1—1

Žalujoči domači.**Slovenci!**

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!